

WELSH CORGI CARDIGAN

tłumaczenie z języka angielskiego Magdalena Zalewska 2017, rewizja lipiec 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Wielka Brytania

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 30.10.2016

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do pasienia i do towarzystwa

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 – Psy pasterskie.

Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE: Krępy, mocny, ruchliwy i wytrzymały pies, o wydłużonym tułowi i ogonie przypominającym lisią kitę, osadzonym w linii grzbietu.

WAŻNE PROPORCJE: Długość kufy w stosunku do głowy jak 3 do 5.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Czujny, żywy i inteligentny. Opanowany, bez śladu nerwowości lub agresji.

GŁOWA: Lisia w kształcie i wyrazie.

MÓZGOCZASZKA: Szeroka i płaska między uszami, zwężająca się ku oczom, a ponad nimi trochę wysklepiona.

Stop: umiarkowanie zaznaczony.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny, lekko wystający, nie może być tępo zakończony.

Kufa: Zwężająca się ku nosowi.

Uzębienie: Zęby mocne, zgryz nożycowy, tzn. górne siekacze nad dolnymi, ściśle do nich przylegające, ustawione prostopadle do szczęki. Żuchwa dobrze wykształcona, mocna, ale nie za mocna.

OCZY: Średniej wielkości, przejrzyste, o żywym i łagodnym ale czujnym wyrazie. Raczej szeroko rozstawione, z wyraźnymi kącikami. Możliwie ciemne lub stonowane z umaszczeniem, o ciemnych powiekach. Oczy częściowo lub całkowicie niebieskie dopuszczalne tylko u psów niebieskich marmurkowych.

USZY: Stojące, dość duże w porównaniu do wielkości psa, u nasady umiarkowanie szerokie, o lekko zaokrąglonych czubkach, rozstawione w odległości mniej więcej 8 cm. Ustawione tak, że ich czubki znalazłyby się na zewnątrz linii przeprowadzonych od końca nosa przez oczy. Osadzone daleko z tyłu głowy, aby mogły być położone płasko na szyi.

SZYJA: Dobrze umięśniona, proporcjonalna do tułowia, płynnie przechodząca w łopatki.

TUŁÓW: Wydłużony i masywny.

Grzbiet: Prosty.

Lędźwie: Wyraźnie widoczna talia.

Klatka piersiowa: Dość szeroka, głęboka, z wyraźnym przedpiersiem. Dobrze ożebrowana.

OGON: Przypomina lisią kitę i stanowi przedłużenie linii grzbietu, długi na tyle, aby dotykał lub prawie dotykał podłoża. W postawie trzymany nisko, w ruchu może być wzniesiony nieco powyżej linii grzbietu, ale nie zakręcony.

KOŃCZYNY: Kościec mocny. Krótkie, ale nie aż tak, aby nie było "prześwitu" pod tułowiem.

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatki: Skośnie ustawione, tworzące z ramionami kąt zbliżony do prostego, dobrze umięśnione.

Łokcie: Przylegające.

Ramiona: Lekko wykrzywione, opasujące szeroką klatkę piersiową.

Łapy: Okrągłe, zwarte, raczej duże, o mocnych opuszkach. Skierowane lekko na zewnątrz.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Mocne, dobrze kątowne, o dobrze umięśnionych udach i podudziach, i mocnym kośćcu na całej długości. Krótkie.

Śródstopia: W postawie pionowe do podłoża i równoległe wobec siebie.

Stopy: Okrągłe, zwarte, raczej duże, o mocnych opuszkach.

RUCH: Żwawy i swobodny, łokcie przylegające, ani luźny, ani związany. Krok długi, niewysoki, pełna harmonia akcji przodu i tyłu.

SZATA:

Sierść: Krótka lub średnio długa, twarda, możliwie prosta, z podszerstkiem, nieprzemakalna.

Maść: Uznane kolory to niebieski marmurkowy, pręgowany, rudy, śniady, trikolor z pręgowanym podpalaniem i trikolor z rudym podpalaniem. Przy każdym z wymienionych umaszczeń mogą występować typowe białe znaczenia na głowie, szyi, klatce piersiowej, brzuchu, łapach, nogach i biały koniec ogona. Biel nie może dominować ani na tułowiu, ani na głowie, na której w żadnym razie nie może otaczać żadnego z oczu. Nos i powieki muszą być czarne. Maść czekoladowa i maści rozjaśnione wysoce niepożądane.

WYMIARY I WAGA:

Idealna wysokość w kłębie: 30 cm.

Waga: Proporcjonalna do wielkości. Harmonia budowy ważniejsza od wielkości.

WADY:

Każde odstępstwo od powyższego wzorca powinno być uznane za wadę i oceniane stosownie do stopnia nasilenia, wpływu na zdrowie i dobrostan psa, a także zdolność do wykonywania pracy, do której był tradycyjnie przeznaczony.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania

N.B.:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.